

Или как да превърнеш дефекта от объркването в ефект

Когато за пръв път се сурках по тази пътека в мътните вело години и откривах красотите ѝ, един клон едва не мина през прасеца ми, но се отървах леко. И тогава беше същата родопска класика – рохава пръст, паднали дървета, шума, а под шумата - всякакви по размер и вид камъняци. Лудница. Едно и също нещо обаче си мисля всеки път когато съм там, че това е една от най-прекрасните пътеки в района. Достъпна, сравнително дълга, изключително разнообразна и без ахмаци туристи. Само за ценители.

Сега, пристигайки за срещата и виждайки колко народ се е събрал, ми стана едно такова хубаво... В последно време рядко се случва единадесет човека да се надъхат за каране. И така, Велокелешите групата се компресира в един бял бус, черен джип и червено комби и потегли към изходната точка – село Орешец. Но, стига романтика.

Вариантите да стигнете до Червената стена накратко са два:

1. С кола, която, според възможностите на групата, може да оставите в някое от селата Червен, Горнослав, Орешец или Добростан. На изхода на Добростан в посока Марциганица има параклис, св. Илия, на който може да запалите по една свещ за безаварийно каране. Половин километър по-напред вдясно се отбива черен път с червена маркировка за върха. По него може да се объркате само на един разклон, но и там има нови табели, така че смело нагоре. Гледката на върха ще ви плени завинаги и ще ви кара да връщате отново и отново;

2. На самоход, както е показано на [трака](#) в края на статията. С други думи - от Асеновград с въртене през параклис Св. Илия, Ловна хижа, Добростан и после както е описано във вариант 1.

Червената стена

Написано от voi4ka

Петък, 18 Декември 2015 09:32

След като поемете достатъчно чист въздух, гледки, сандвичи и се опаковате, пътеката започва веднага от самия връх. Ако гледате към пътя, от който сте дошли, трябва да поемете рязко наляво и надолу. Минава се през стръмни участъци, като пътеката леко се губи до едни поляни, подсича връх Безово и по скоростен черен път ви отвежда до хижа Безово. Следва изоставеният лагер Гонда Вода, порутената хижа Момина сълза и накрая удряте спирачките в дерето на Чепеларска река. След Гонда Вода също може да ползвате две, дори три пътеки. Най-добрият, поне според повечето колоездачи, е маршрутът през хижа Момина сълза, който свършва до втория вѐжен мост на Кадиев вир, след което по асфалта се прибирате до Асеновград. Вторият, по-техничен вариант, заобикаля Момина сълза от дясно и по дерето ви сваля малко над бившия ресторант Висока пещ, от където, също по асфалт, се прибирате до града. Маркиран е в червено и синьо. Третият вариант е през Кору Дере... Интересен, препоръчителен за веломазохисти!!!

Да продължа с романтиката. Нашата сплотена велогрупа, поради разнородния си характер, след Гонда вода се раздели на две. Теко, Весо и Батмана минаха през Момина сълза по предварително планирания път, а останалите леко обѐркахме посоката и пробвахме възможностите на вилките и шоквете си по дерето. Имаше страдания, но лично за мен, а и за повечето предполагам, беше повече от добре. Накрая безаварийно, само с един-два поизкривени дерайлъора, дефилирахме по центъра и отново събрахме групата на по бира.

Като цяло страхотен едnodневен маршрут. Силно препоръчвам. С почивките ще ви отнеме около пет-шест часа, като си трябва много добри физическа и техническа подготовка.

Червената стена

Написано от voi4ka

Петък, 18 Декември 2015 09:32

